

32004L0056

L 127/70

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKEJ ÚNIE

29.4.2004

SMERNICA RADY 2004/56/ES**z 21. apríla 2004,****ktorou sa mení a dopĺňa smernica 77/799/EHS týkajúca sa vzájomnej pomoci príslušných orgánov členských štátov v oblasti priameho zdanenia, určitých spotrebných daní a zdaňovania poisťného**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej články 93 a 94,

so zreteľom na návrh Komisie;

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu (1),

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru (2),

keďže:

- (1) Smernica Rady 77/799/EHS z 19. decembra 1977 týkajúca sa vzájomnej pomoci príslušných orgánov členských štátov v oblasti priameho zdanenia, určitých spotrebných daní a zdaňovania poisťného (3) ustanovila základné pravidlá správnej spolupráce a výmeny informácií medzi členskými štátmi s cieľom zistenia a zamedzenia daňového úniku a daňového podvodu a umožnenia členským štátom vykonávať správne vymieranie dane. Je nevyhnutné zlepšovať, rozširovať a modernizovať tieto pravidlá.
- (2) Keď členský štát vykonáva vyšetrovania s cieľom získania informácie potrebnej na to, aby reagoval na žiadosť o pomoc, tento štát by sa mal považovať za konajúci na svoj vlastný účet; takto existuje iba jeden súbor pravidiel uplatňujúcich sa na proces zhromažďovania informácií a vyšetrovanie nie je narušené oneskoreniami.
- (3) Ak má byť účinný boj proti daňovému podvodu, je nevhodné, aby členský štát, ktorý prijal informácie od iného členského štátu, musel následne žiadať o povolenie sprístupniť tieto informácie na verejných výsluchoch alebo v rozsudkoch.
- (4) Malo by byť zrejmé, že členský štát nemá žiadnu povinnosť vykonávať vyšetrovania s cieľom získania informácie potrebnej na odpoveď na žiadosť o pomoc tam, kde jeho legislatíva alebo správne postupy nepovoľujú, aby jeho príslušný orgán vykonával vyšetrovania alebo získaval takéto informácie.
- (5) Malo by byť možné, aby príslušný orgán členského štátu odmietol informácie alebo pomoc, ak žiadajúci členský štát

nie je v stave poskytnúť rovnaký druh informácií bez ohľadu na to, či z faktických alebo zákonných dôvodov.

- (6) Vzhľadom na zákonnú požiadavku v určitých členských štátoch, aby platca dane oznamoval rozhodnutia a nástroje týkajúce sa jeho daňovej povinnosti a z toho vyplývajúcich ťažkostí pre daňové orgány, vrátane prípadov, kde platca dane je presídlený do iného členského štátu, je potrebné, aby za takýchto okolností daňové orgány mali možnosť požadovať pomoc od príslušných orgánov členského štátu, do ktorého je platca dane presídlený.
- (7) Pretože daňová situácia jednej alebo viacerých osôb podliehajúcich dani zriadených v niekoľkých členských štátoch je často spoločného alebo mimoriadneho záujmu, malo by sa umožniť vykonávanie simultánnych kontrol takýchto osôb dvoma alebo viacerými členskými štátmi na základe vzájomnej dohody a na dobrovoľnom základe kedykoľvek, keď sa zdá, že takéto kontroly sú účinnejšie ako kontroly vykonané iba jedným členským štátom.
- (8) Komisia predložila svoj návrh smernice na základe článku 95 Zmluvy o založení ES. Rada, zastávajúc názor, že návrh smernice sa týkal zosúladenia legislatívy v oblasti priameho, ako aj nepriameho zdanenia a že by sa mal preto prijať zákon na základe článkov 93 a 94 Zmluvy o založení ES, konzultovala s Európskym parlamentom listom z 12. novembra 2003 informujúc ho o zámere Rady zmeniť tento právny základ.
- (9) Preto by sa mala podľa toho zmeniť a doplniť smernica 77/799/EHS,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Týmto sa mení a dopĺňa smernica 77/799/EHS takto:

1. Článok 1 ods. 5 sa mení a dopĺňa takto:
 - a) znenie uvedené pod textom „v Taliansku“ sa nahradí týmto:

„il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali alebo jeho oprávnení zástupcovia“;
 - b) znenie uvedené pod textom „vo Švédsku“ sa nahradí týmto:

„Chefen för Finansdepartementet alebo jeho oprávnený zástupca“.

(1) Stanovisko odovzdané 15. januára 2004 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku).

(2) Ú. v. EÚ C 32, 5.2.2004, s. 94.

(3) Ú. v. ES L 336, 27.12.1977, s. 15. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2003/93/ES (Ú. v. EÚ L 264, 15.10.2003, s. 23).

2. V článku 2 ods. 2 sa pridáva tento pododsek:

„S cieľom získania požadovaných informácií požiadaný orgán alebo správny orgán, ktorý bol požiadaný o pomoc, podnikne také kroky, ako keby konal na svoj vlastný účet alebo na žiadosť iného orgánu vo svojom vlastnom členskom štáte.“

3. Článok 7 ods. 1 sa nahrádza týmto:

„1. Všetky informácie poskytnuté členskému štátu podľa tejto smernice sa v tomto štáte uchovávajú v tajnosti tak, ako informácie získané podľa jeho vlastnej legislatívy. V každom prípade takéto informácie:

- môžu byť sprístupnené iba osobám priamo zapojeným do vymierania dane alebo do správnej kontroly tohto vymierania,
- môžu byť sprístupnené iba v súvislosti so súdnymi konaniami alebo správnymi konaniami obsahujúcimi uložené sankcie s ohľadom na vykonanie alebo kontrolu vymierania dane alebo týkajúce sa vykonania alebo kontroly vymierania a iba osobám, ktoré sa priamo zúčastňujú takýchto konaní; takéto informácie sa však môžu sprístupniť počas verejných vypočúvaní alebo v rozsudkoch, ak príslušný orgán členského štátu poskytujúceho informácie nevznesie žiadnu námietku v čase, keď prvýkrát poskytol informáciu,
- nie sú za žiadnych okolností použité inak ako na daňové účely alebo v súvislosti so súdnymi konaniami, alebo správnymi konaniami obsahujúcimi uložené sankcie s ohľadom na vykonanie vymierania alebo kontrolu vymierania dane, alebo pokiaľ ide o takéto vykonanie alebo kontrolu vymierania dane.

Okrem toho členské štáty môžu poskytnúť informácie uvedené v prvom pododseku s cieľom použitia na vymieranie iných poplatkov, ciel a daní, na ktoré sa vzťahuje článok 2 smernice 76/308/EHS (*)

(*) Ú. v. ES L 73, 19.3.1976, s. 18.“

4. Článok 8 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza týmto:

„1. Táto smernica neukladá žiadnu povinnosť členskému štátu, od ktorého sa požadujú informácie, vykonať vyšetrovania alebo oznamovať informácie, ak by bolo vykonanie takéhoto vyšetrovania alebo požadovanie získania takýchto informácií v rozpore s jeho legislatívou alebo správnymi postupmi pre príslušný orgán tohto štátu.“

b) odsek 3 sa nahrádza týmto:

„3. Príslušný orgán členského štátu môže odmietnuť poskytnutie informácií, ak žiadajúci členský štát nie je schopný z faktických alebo zákonných dôvodov poskytnúť rovnaký druh informácií.“

5. Vkladajú sa nasledujúce články:

„Článok 8a

Oznamovanie

1. Na žiadosť príslušného orgánu členského štátu príslušný orgán druhého členského štátu oznámi v súlade s pravidlami upravujúcimi oznamovanie podobných nástrojov v požadovanom členskom štáte adresáta všetkých nástrojov a rozhodnutí, ktoré vydávajú správne orgány požadujúceho členského štátu, a zaoberá sa touto žiadosťou na svojom území s ohľadom na legislatívu o daniach, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.

2. Žiadosti o oznámenie obsahujú predmet nástroja (dokumentu) alebo rozhodnutia, ktorý má byť oznámený, a obsahuje meno a adresu adresáta spolu s akýmkoľvek inými informáciami, ktoré môžu uľahčovať identifikáciu adresáta

3. Požiadaný orgán informuje okamžite žiadajúci orgán o svojej odpovedi na žiadosť o oznámenie a oznámi najmä dátum oznámenia rozhodnutia alebo dokumentu adresátovi.

Článok 8b

Simultánne kontroly

1. Tam, kde daňová situácia jednej alebo viacerých osôb podliehajúcich dani je spoločného alebo mimoriadneho záujmu dvoch alebo viacerých členských štátov, členské štáty sa môžu dohodnúť na vykonaní súčasne prebiehajúcich kontrol na svojom vlastnom území, s cieľom výmeny takto získaných informácií kedykoľvek, keď sa zdá, že takéto kontroly sú účinnejšie ako kontroly vykonané iba samotným jedným členským štátom.

2. Príslušný orgán v každom členskom štáte určí nezávisle osoby podliehajúce dani, ktorým hodlá navrhnúť simultánnu kontrolu. Príslušné orgány v ostatných zainteresovaných členských štátoch informuje o prípadoch, ktoré by mali podľa jeho názoru podliehať simultánnej kontrole. Uvedie dôvody svojho výberu, pokiaľ je to možné poskytnutím informácií, ktoré viedli k jeho rozhodnutiu. Stanoví časové obdobie, počas ktorého by sa mali vykonať takéto kontroly.

3. Príslušný orgán každého zainteresovaného členského štátu sa rozhodne, či sa chce zúčastniť na tejto simultánnej kontrole. Po prijatí návrhu na simultánnu kontrolu príslušný orgán potvrdí svoj súhlas alebo oznámi svoje zdôvodnené zamietnutie druhému orgánu (protistrane).

4. Každý príslušný orgán zainteresovaných členských štátov menuje zástupcu so zodpovednosťou za dohľad a koordináciu kontrolnej činnosti.“

Článok 2

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou pred 1. januárom 2005. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení a korelačnú tabuľku medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.

Pri prijímaní týchto opatrení členskými štátmi tieto obsahujú odkaz na túto smernicu alebo ich sprevádza takýto odkaz pri príležitosti ich úradného uverejnenia. Členské štáty si stanovujú metódy vykonania takéhoto odkazu.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť v deň jej uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V Luxemburgu 21. apríla 2004

Za Radu
predseda
J. WALSH